

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Διὰ τὴν Γ' τάξιν τῶν γυμνασίων

Ἐγκριμένον κατὰ τὸν νόμον 3438

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρ. 15.—

Βιβλιοσήμον καὶ φόρος Ἀναγκαστικ. Δανείου » 5.—

Ἀριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 34942. 28—7—31

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 68110—

12—9—36

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23 ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 36

1936

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Διὰ τὴν Γ' τάξιν τῶν γυμνασίων

Ἐγκριμένον κατὰ τὸν νόμον 3438

Ἀντίτυπα 1500

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ.,

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23 ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 3Α

1936

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ἑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Handwritten signature

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΔΙΑΛΛΗΣΜΑ — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Μεγάλος - Μεγας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ὁ Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδείᾳ, πρωτευούσῃ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ. Χ. νέος ὢν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡλείρου, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτήτου.

Ἀφ' οὐδὲν χρόνου τὸν Ἐπικτήτου, εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸν δημόσιον βίον. Ἐν ἔτει 130 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ πολὺ ἐτιμᾶτο διὰ τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητὴς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπόνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὐρίσκομεν αὐτὸν πρύτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐγένετο ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος, γράψας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, γεωγραφικά καὶ στρατιωτικά.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «**Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου**» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἔξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος ὁ βίος τοῦ Μακεδόνα βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνάου αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Το παρόν έργο αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιαστεί ο ρόλος της παιδείας στην κοινωνία. Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε.

Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε. Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε.

Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε. Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε. Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε.

Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε. Η παιδεία είναι η βάση για την ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας. Η παιδεία είναι η δύναμη που μας δίνει την ικανότητα να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε και να δράσουμε.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτῆσαι ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησιν· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, εἰς Πελοπόννησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον. ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἑλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελο- 2
ποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶς, ἦντινα Φιλίππῳ ἦδη ἔδοσαν· καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων πλὴν Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναι σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. νεω-
τερῖσαι δ' ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν, ἀλλ' Ἀθη- 3
ναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ εἰς τιμὴν συγχωρῆσαι. ἐπανελθόντα δ' εἰς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11—12)

11. Ἄμα δὲ τῇ ἡρὶ ἀρχομένη ἐξελαύνει ἐφ' Ἑλλησ- 3
πόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τοὺς Ἑλληνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν φίλοις τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῷ πλείους τῶν τρισμυρίων, ἱππέας δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους. ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς. διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα 4
παρήμειθε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδηρα καὶ

Μαρώνειαν, πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσῃ φικισμένας. ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἐβρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐπετώσ. ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.

- 5 Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα εἰς Σηστὸν ἀφικνεῖται· ἐν εἵκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμήσεως. ἐλθὼν δ' εἰς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῇ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι εἰς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμ' Ἀγαμέμνονι εἰς Ἴλιον στρατευσάντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτεσιλάῳ τὴν ἀπόβασιν.
- 6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἀβυδὸν· καὶ διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλείοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' εἰς Ἐλαιούντος εἰς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα καταραὶ ὁ πλείων λόγος κατέχει καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηΐσι· σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης εἰς τὸν Πόντον.
- 7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεῶς ξὺν τοῖς ὄπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὄπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηναῖς καὶ Ἡρακλέους, ἀνελθόντα δ' εἰς Ἴλιον τῇ τε Ἀθηναῖ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεῶν, καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινα ὄπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σφιζόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς μάχας. θῦσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐρκαίου λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμῳ γένει, ὃ δὴ εἰς αὐτὸν καθῆκεν.

Ἐάνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μανοίτιός τε ὁ κυβερνήτης 8
 τῆς χρυσοῦ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης ὁ
 Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἳ μὲν
 Ἕλληνας, οἳ δὲ ἐπιχώριοι· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως
 ἄρα τάφον ἐστεφάνωσε· Ἡφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ
 Πατρόκλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσε· καὶ εὐδαιμόνησεν ἄρα,

ὡς λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος
 ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἴλιου δ' ἐς Ἀρίσβην ἦκεν, οὐ πᾶσα ἡ δύναμις 6
 αὐτῆ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησπόντον ἐστρατοπεδεύκει, καὶ
 τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Περκώτην τῇ δ' ἄλλῃ Λάμφακον παραμεί-
 φας πρὸς τῇ Πρακτίῳ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν, ὅς βέων
 ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν τὴν
 μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου·
 ἔνθεν δ' ἐς Ἐρμωτον ἀφίκετο. Κολωνὰς πόλιν παρα-
 μείφας· σκοποὶ δ' αὐτῆ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύ- 7

- ματος· καὶ τούτων ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀραβαίου, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἕλλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἰλάρχης ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων Ἰλας τέσσαρας. κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πριάπον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληφόμενους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἐταίρων.
- 8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης, ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεῖα πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρ-
9 βαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλησι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεβηκῶς ἡγγέλλετο, Μέμωνν ὁ Ῥόδιος παρῆναι μὴ διὰ κινδύνου ἵεναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεῖσῳ πολὺ περιόντας σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου· προῖοντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφανίζει καταπατοῦν-
10 τας τῇ ἵππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἶπειν ἐν τῇ συλλόγῃ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιῖδοι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἱ τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτῃ προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτὸν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμμωνα τριβὰς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕνεκα.

Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334)
(Κεφ. 13—16)

α') Τὰ πρὸ τῆς μάχης.

(Κεφ. 13—14)

13. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος προῦχώρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν

φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας, τοὺς δὲ ἱππέας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγών, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι· τοὺς δὲ προκατασκευασμένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἱππέας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ φιλῶν ἕς πεντακοσίους. καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπειχε 2 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῆ ἔλαύνοντες ἀπήγγελλον ἐπὶ τῇ Γρανικῇ πέραν τοὺς Πέρσας ἔφεστάναι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. ἔνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ξυνέταπτεν ὡς μαχουμένους. Χ ΟΡΩ.

Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε· «Ἐμοὶ 3 δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῇ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν· τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν πολὺ τῇ περὶ λειπομένους πλησίον ἡμῶν ἀυλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἔωθεν εὐπετώσ τῇ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους ἕς τάξιν καθίστασθαι. Ἐνὺν δ' οὐκ 4 ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῇ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἐν μειώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν, πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὄραται βαθεία, αἱ δ' ὄχθαι αὐταὶ ὄρας ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τ' οὖν 5 καὶ κατὰ κέρασ, ἢπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσιν ἐπικείσονται ἕς φάλαγγα ξυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἱππεῖς· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἕς τε τὰ παρόντα χαλεπόν, καὶ ἕς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μὲν», ἔφη, «ὦ Παρμενίων, 6 γινώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετώσ, τοῦτο δέ, σμικρὸν βέϋμα, — οὕτω τῇ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας, — εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν· καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς 7 τῆς ἐμῆς ἕς τοὺς κινδύνους ἀξύτητος ποιούμαι· ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιωμαχοῦσ Μακεδόσιν ὄντας, ἔτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῇ παραυτίκα ἔπαθον».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρασ
 πέμπει ἡγήσόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. προε-
 τάχθησαν δ' αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος
 ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἰπέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς
 Ἀγριᾶνας τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου
 τοὺς τε σαρισσοφόρους ἰπέας ἔχων Φιλώτα ἐπετάχθη
 2 καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν ἴλην τὴν Σωκράτους. ἐχόμενοι
 δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων ὧν ἡγεῖτο
 Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Περδίκκου τοῦ
 Ὀρόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἡ Κοίνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ
 δὲ ἡ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ
 3 Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἦρχε. τοῦ
 δ' εὐωνόμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν
 ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ξυμμαχοὶ
 ἰππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ
 Θράκες, ὧν ἦρχεν Ἀγάθων· ἐχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἢ τε
 Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου εἶσ'
 ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἰππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίους, ξένοι δὲ πεζοὶ
 μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν
 μὲν ἵππον παρατείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ
 φάλαγγα μακράν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἰπέων· καὶ
 γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. ἢ δ' Ἀλέξαν-
 δρον αὐτὸν καθεώρων—δῆλος γὰρ ἦν τῶν τε ὀπλων τῆ λαμ-
 πρότητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῆ ξὺν ἐκπλήξει θεραπείᾳ—
 κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνὰς ἐπέταξαν
 τῆ ὄχθῃ τὰς ἴλας τῶν ἰπέων.
- 5 Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρω τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου
 τοῦ ποταμοῦ ἐφροστώτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον δοκνεῖν ἡσυχίαν
 ἦγον, καὶ σιγὴ ἦν πολλή ἀφ' ἑκατέρων. οἱ γὰρ Πέρσαι
 προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅποτε ἐσθῆσονται ἐς τὸν πόρον,
 6 ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν· Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκλειυσάμενος ἐπεσθαί-
 τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους
 ἵππείας καὶ μῆν καὶ τοὺς Παίονας προεμβάλειν ἐς τὸν ποτα-
 μὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου ἔταξε καὶ τῶν πεζῶν
 μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους Ἴλην Πτολε-
 μαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὲ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγε-
 μονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς 7
 δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπίγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ
 ἀλαλάζοντας ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰεὶ παρατείνων
 τὴν τάξιν, ἣ παρεῖλκε τὸ βεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ
 οἱ Πέρσαι κατὰ κέρας προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς
 ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμείξῃ αὐτοῖς.

β') Διεξαγωγή τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ
 Σωκράτην προσέσχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἄνωθεν
 ἔβαλλον, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν
 ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλώτερα αὐτῆς
 ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθη- 2
 σμός, τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἶργειν τὴν
 ἔχθασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὴ ἄφεςις,
 οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο. ἥ ἀλλὰ τῷ τε πλήθει
 πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ
 προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὐ βεβαίου τε καὶ ἅμα κάτωθεν ἐκ
 τοῦ ποταμοῦ ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς
 ὄχθης· ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου
 ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἱ τε Μέμνονος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων
 μετὰ τούτων ἐκινδύνευεν.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμείξαντες τοῖς 3
 Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι,
 ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν.

Ἄλεξάνδρος γὰρ ἦδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ κέρασ
 τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν
 στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τετα-
 4 γμένοι ἦσαν· καὶ περὶ αὐτὸν ξυνειστήκει μάχη καρτερά· καὶ
 ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέ-
 θαινον οὐ χαλεπῶς ἦδη, καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη,
 πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλον τι ἐφίκει. ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε
 ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἠγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξώσαι ἐς
 ἅπαν ἀπὸ τῆς ἔχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρ-
 5 σας, οἱ Μακεδόνες, οἱ δὲ εἰρξάει τε αὐτῶν τὴν ἔκθασιν, οἱ

ἐπλεονέκτου ἦδη οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τ' ἄλλῃ ῥώμῃ καὶ
 ἐμπειρίᾳ καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλτὰ ἐμάχοντο.
 6 Ἐνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντρέβεται· τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ·
 ὁ δ' Ἀρέτην ἦτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν· τῷ
 δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ
 ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ
 τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ ἄλλον αἰτεῖν ἐκέλευεν· Δημάρατος
 δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ
 τὸ αὐτοῦ δόρυ.

7 Καὶ ὅς ἀναλαβὼν καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην, τὸν Δαρσίου γαμ-
 βρόν, πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖππεύοντα καὶ ἐπάγοντα
 ἅμ' οἱ ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἵππέων ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ
 τῶν ἄλλων, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι κατα-
 8 βάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπε-
 λαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ παίει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
 τῇ κοπίδι· καὶ τοῦ μὲν κράνουσ τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν
 δ' ἔσχε τὸ κράνος. καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
 παίσας τῷ ξυστῷ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρνον. Σπιθρι-
 δάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ἦδη ἐπ' Ἀλέξανδρον ὀπισθεν τὴν
 κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλειτος ὁ Δρωπίδου παίει κατὰ
 τοῦ ὤμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ

κοπίδι· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες αἰ τῶν ἵππέων ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγίγνοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

γ') Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης.—Αἱ ἐκατέρωθεν ἀπώλειαι.

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παιόμενοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς καὶ πρὸς τῶν ἵππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ψιλῶν ἀναμειγμένων τοῖς ἵππευσι θλαπτόμενοι ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προεκινδύνευεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυτο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά.

Τῶν μὲν δὴ ἵππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. οὐ γὰρ πολλὴ ἡ δῖωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξεστράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὦν τὸ στίφος, ἣ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῷ βεβαίῳ ἔμενεν· καὶ τούτοις τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγὼν καὶ τοὺς ἵππεάς πάντη προσπεσεῖν κελεύσας, ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθε τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐξωγρήθησαν δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους· ἔπεσον δὲ καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν Νιφάτης τε καὶ Πετήνης καὶ Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν κλαππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης καὶ Μιθριδάτης, ὁ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν Ὠμάρης. Ἀρσίτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, ὅτι αἴτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῇ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἐταίρων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ἅπτε ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκαῖ

εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστᾶσιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκρίθεις ἐποίησεν τῶν δ' ἄλλων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα, πεζοὶ δ' ἐς τοὺς 5 τριάκοντα· καὶ τούτους τῇ ὑστεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ξὺν τοῖς ὅπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ· γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ τῇ σῶματι λειτουργίαι ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετρωμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπελθὼν τ' αὐτοὺς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος καὶ ὅτι πράττων εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαί οἱ παρασχών.

6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν· ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἑλληνας, οἳ ξὺν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβεν, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλλησιν Ἑλληγνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων 7 ἐμάχοντο. ἀποπέμψει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾶ ἐν πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τότε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἑλληγνες πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

[Περύληψις τῶν κεφ. 17—20 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἄνευ μάχης αἱ Σάρδεις, ἡ Μαγνησία, αἱ Τράλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος· ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὗ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ ὀλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἐγκαθιδρύσει ὁ Μέμνων, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰς δημοκρατίας. Κυριεύσας δὲ διὰ πολιορκίας τὰς μόνας ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρνασσόν, προχωρεῖ διὰ μέσον τῆς Λυκίας, τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον].

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθεν, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασίλεια ἴη τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἄμαξαν ἴδειν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προσχώ-
ροις πολὺς κατεῖχεν, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἄν-
δρα πέννητα καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῇ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ
ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῇ μὲν ἀροτριᾷ, τῇ δὲ ἀμαξεύειν τὸν
Γόρδιον· καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυγὸν
ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ' ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον τὸν
δ' ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει ἵεναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ θείου
παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντις· εἶναι γὰρ τοὺς Τελ-
μισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι καὶ σφισιν ἀπὸ γένους
δεδοῖσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κώμῃ τινὶ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν
παρθένῃ ὑδρευομένῃ καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν ὅπως οἱ τὸ
τοῦ ἀετοῦ ἔσχεν τὴν δέ, εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαν-
τικοῦ γένους, θύειν κελεύσαι τῇ Διὶ τῇ βασιλεῖ, ἐπανελ-
θόντα ἐς τὸν τόπον αὐτόν, καὶ, δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον
τὴν θυσίαν ξυνεπιπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θύσαι τε,
ὅπως ἐκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ
γάμφῳ τῇ παιδί καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παιδα Μίδαν ὄνομα.

Ἦδη τ' ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδαν καλὸν καὶ γενναῖον καὶ
ἐν τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ γενέ-
σθαι αὐτοῖς χρησμόν, ὅτι ἄμαξα ἄξει αὐτοῖς βασιλέα καὶ ὅτι

οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν
 τούτων βουλευομένοις ἔλθειν τὸν Μίδαυ ὄμοϋ τῷ πατρὶ καὶ
 6 τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξῃ. τοὺς δὲ
 ξυμβalόντας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκείνον γινῶναι ὄντα,
 ὄντινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἡ ἄμαξα καὶ κατα-
 στῆσαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδαυ, Μίδαυ δ' αὐτοῖς τὴν
 στάσιν καταπαύσαι, καὶ τὴν ἄμαξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ
 ἀναθεῖναι χαριστήριον τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τῇ
 πομπῇ· πρὸς δὲ δὴ τούτοις καὶ τότε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυ-
 θεύετο, ὅστις λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν,
 τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλοιοῦ
 κρानείας καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ ἐφαίνετο.
 7 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ
 δεσμοῦ, ἄλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἤθελεν, μὴ τινα καὶ τοῦτο
 ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι
 παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη·
 Ἀριστόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντα τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ,
 ὅς ἦν τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπάξ, ξυνέχων
 8 τὸν δεσμόν, ἐξεκύσαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν. ὅπως μὲν
 δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ
 ἔχω ἰσχυρίσασθαι. ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐ-
 τός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει
 τοῦ δεσμοῦ ξυμβεβηκότος. καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης
 βρονταὶ τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν· καὶ ἐπὶ τού-
 τοις ἔθυε τῇ ὑστεραίᾳ Ἀλέξανδρος τοῖς φῆνασι θεοῖς τὰ τε
 σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

[Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4 :

Ἐκ Γορδίου πορεύεται ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ ἀπὸ
 ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς ὁποίας
 καθυποτάσσει ἄνευ ἀντιστάσεως· ἔπειτα ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν
 φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβὰς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται
 εἰς τὴν Ταρσόν].

Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ὡς μὲν Ἀριστοβούλῳ λέλεικται, ὑπὸ 7
καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι βί-
ψαντα νήξασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος, ἰδρῶντα καὶ καύ-
ματι ἐχόμενον. ὁ δὲ Κύδνος βεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως· οἷα
δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχουσῶν καὶ διὰ
χώρου καθαρῶ βέων, ψυχρὸς τέ ἐστι καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς·
σπασμῷ τε οὖν ἔχεσθαι Ἀλέξανδρον καὶ θερμαῖς ἰσχυραῖς 8
καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
σθαι εἶναι βιώσιμον· Φίλιππον δὲ Ἀκαρνανά, ἰατρόν, ξυνόντα
Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευό-
μενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῷ στρατῷ ὄντα, καθῆραι
ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρμάκῳ καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλε- 9
ξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυλάξασθαι
Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν,
ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν δέ, ἀναγνόντα
τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔτι μετὰ χειρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν
τὴν κύλικα, ἐν ἧ ἦν τὸ φάρμακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φι-
λίππῳ δοῦναι ἀναγνῶναι, καὶ ὁμοῦ τὸν τε Ἀλέξανδρον πίνειν 10
καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενίωνος.
Φίλιππον δὲ εὐθὺς ἐνδηλον γενέσθαι, ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ
τοῦ φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ
τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ
πεῖθεσθαι, ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσεσθαι γὰρ πειθόμενον.
καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ βᾶσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φι- 11
λίππῳ δὲ ἐπιδειξαι, ὅτι πιστὸς ἐστὶν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς ἄλ-
λοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιος ἐς
τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὢν καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένος.

[Περὶλήψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2):

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Ἀγχιάλον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἀφ' οὗ καθυπέταξε τοὺς ὄρεινους λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ τὸν μὲν Φιλώταν μὲ τοὺς ἵππεις ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν Πύρομον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλλόν· ἐνταῦθα μαθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυάριθμον στρατὸν του εὗρίσκειτο ἔστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβαίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους τῆς Ἀσίας ὁμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν Ἴσσον, ἀφήσας δ' ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυριάνδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ ἐν Σώχοις περσικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφοδρὰ καταιγὶς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραιμῆν ἐν Μυριάνδρῳ. Ὁ δὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σώχοις, ἀλλὰ διαβὰς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους ὁμωνύμους πύλας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἴσσον καὶ ταύτην καταλαβὼν φρονεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ εὗρισκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δ' ἐπομένην προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη ἦτο πραγματικὴ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἴσσον τινὰς τῶν ἑταίρων· οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι ἦσαν ἔστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμὸν, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον].

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἴσσω μάχης.

(Κεφ. 7)

3 7. Ὁ δέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἰλάρχας καὶ τῶν ξυμμάχων τοὺς ἡγεμόνας, παρεκάλει θαρρεῖν μὲν ἐκ τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νε-

νικημένους δ' ἀγῶν νενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ νοῦν Δαρεῖω ἀγαγῶν καθεῖρξαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίαις.

Μακεδόνας τε γὰρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολλοῦ 4
 τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἦδη μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἄλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους, ἐς χεῖρας ἤξειν ὅσοι τε Ἑλληνας Ἑλλησιν οὐκ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δαρεῖω ἐπὶ μισθῷ καὶ οὐδὲ τούτῳ πολλῶ κινδυνεύοντας, τοὺς δὲ ξὺν σφίσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους βαρβάρων τ' αὐθράκας καὶ Παίονας καὶ Ἰλγυριοὺς καὶ 5
 Ἀγριάνας τοὺς εὐρωσσιτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρεῖω.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξήκει. τὰ δὲ 6
 ἄθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδείκνυνεν· οὐ γὰρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρείου ἐν τῇ τότε κρατήσιν, οὐδὲ τὴν ἔπρον τὴν ἐπὶ Γρανικῇ ταχθεῖσαν οὐδὲ τοὺς δισμυρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅτι περ ὄφελος καὶ Μήδων καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπήκοα ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφισιν ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν 7
 ξὺν λαμπρότητι ἦδη πεπραγμένων ὑπεμίνυσκε καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίῳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὀνομαστὶ ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξήκει.

8 Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφώντας καὶ τῶν ἅμα Ξενοφώντι
 μυρίων ἐς μνήμην ἔλθειν, ὡς οὐδέ τι οὔτε κατὰ πλῆθος
 οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεικότες, οὐδὲ
 ἰπέων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν ἢ
 Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὐδὲ ὅση
 ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυντέτακται, οὐδὲ τοξοτῶν ἢ σφενδο-
 9 νητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν ἢ Ῥοδίων ὀλίγων, καὶ τούτων ἐν
 τῇ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφώντας αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ
 βασιλέα τε ξὺν πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ
 ἐτρέψαντο καὶ ἔθνη, ὅσα κατιόντων ἐς τὸν Εὐξείνιον
 πόντον καθ' ὁδὸν σφίσιν ἐπεγένετο, νικῶντες ἐπῆλθον·
 ὅσα τ' ἄλλα ἐν τῇ τοιῷδε πρὸ τῶν κινδύνων ἐς παρά-
 κλησιν ἀνδράσι ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος παραινεί-
 σθαι εἰκός.

Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ
 τῇ λόγῳ ἐπαίροντες ἄγειν ἦδη ἐκέλευον.

[Περὶλήψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2):

Ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἱππικοῦ προσ-
 βάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρασ τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸ
 εἰς φυγὴν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέντρου,
 τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος. Τότε ὁ
 Δαρεῖος φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἢ ὁποία ἀμέσως
 γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 100 χιλιάδες Πέρσαι,
 τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κυριευθὲν περιέρχεται εἰς χεῖρας
 τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ μήτηρ, ἡ σύζυγος καὶ τὰ
 τέκνα τοῦ Δαρείου. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης ὁ Ἀλέξανδρος, ἂν
 καὶ ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυ-
 ματίας καὶ συναθροίσας τοὺς νεκροὺς θάπτει μεγαλοπρεπῶς·
 τοὺς δ' ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαινεῖ καὶ βραβεύει διὰ
 χορημάτων].

Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου.

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναι- 3
κὸς ἢ τῶν παίδων ἠμέλησε. ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ
Ἀλεξάνδρου γραφάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διώ-
ξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα
αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῷ ἐξηρημένη ἦν, ἀκοῦσαι γυναι-
κῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς
σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖκες καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως 4
ἐγγὺς παρασκηνοῦσιν· καὶ τινα ἐξαγγεῖλαι, ὅτι «ὦ βασιλεῦ,
ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλθη
αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κἀνδυν
τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμισται ὀπίσω ἡ Δαρείου,
ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνοιμώζουσιν».

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς Λεον- 5
νάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι ζῆ Δα-
ρείος, τὰ δὲ ὅπλα καὶ τὸν κἀνδυν ὅτι φεύγων ἀπέλιπεν ἐπὶ
τῷ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόνη ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ Λεον-
νάτον, παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τά τε περὶ Δαρείου εἰπεῖν
καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος τὴν
βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας,
ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς Δα-
ρεῖον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμησθαι
ἐννόμως, ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος λέγουσιν.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραῖα ἐλθεῖν 6
εἰς ἃ ξὺν Ἑφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν μητέρα
τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν,
ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ Ἑφαιστίωνι
προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος.
ὡς δὲ ὁ Ἑφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' 7

αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεοθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνον εἶναι Ἀλέξανδρον.

- 3 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐθ' ὡς ἀληθῆ οὐθ' ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέγραφα, ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγραφέασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περίληψις τοῦ κεφ. 13:]

Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοφῷ μάχην ὁ μὲν Δαρεῖος φεύγων μαζὶ με τοὺς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἕλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην, ὁ δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φοινίκην φθάνει εἰς τὴν Μάραθον]

Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἔτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφείναι Δαρεῖω τὴν μητέρα
2 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. ἐδήλου δὲ ἡ ἐπιστολή, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ ξυμμαχία ἐγένετο καί, ἐπειδὴ Ἄρσης ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσην ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινὰ Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ ξυμμαχίας, διαβῆναί τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας.

τούτου ἔνεκα καταβῆναι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν 3
 ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὴ μάχην, ὡς θεῶν
 τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασι-
 λέως γυναικῶν τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας
 τοὺς ἀλόντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων
 πέμπειν ἠξίου Ἀλεξάνδρῳ παρ' αὐτὸν ξὺν Μενίσκῳ τε καὶ
 Ἀρσίμῳ, τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἤκουσι, τοὺς τὰ
 πιστὰ ληφθομένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει τοῖς 4
 παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπι-
 στολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μη-
 δενός. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε· Οἱ ὑμέτε-
 ροι πρόγονοι ἐλθόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην Ἑλ-
 λάδα κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ
 τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βου-
 λόμενος Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν.
 καὶ γὰρ Περινηθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν, 5
 καὶ ἐς Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἤρχομεν, δύναμιν ἐπεμψεν Ὁχος.
 τοῦ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς
 ὑμεῖς συνετάξατε, ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαν-
 τας ἐκομπάσατε, καὶ Ἀρσῆν ἀποκτείναντός σου μετὰ Βα-
 γῶου, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ
 τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικοῦντος Πέρσας καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ 6
 πρὸς τοὺς Ἑλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμπον-
 τος, ὅπως πρὸς με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος
 πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων πόλεως οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμο-
 νίων δὲ λαβόντων, καὶ τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων τοὺς
 ἐμοὺς φίλους διαφθειράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλ-
 λησι κατεσκεύασα, διαλύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσα ἐπὶ
 σὲ ὑπάρξαντος σοῦ τῆς ἔχθρας.

7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρα-
τηγούς καὶ σατράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν,
καὶ τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ
σοῦ παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ'
ἐμὲ κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἄκοντες παρ'
ἐμοὶ εἰσιν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ·
8 ὡς οὖν ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκε πρὸς ἐμέ.
εἰ δὲ φοβῆ, μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμπε τινὰς
τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληψομένους. ἐλθὼν δὲ πρὸς με τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ εἰ ἄλλο τι
9 θέλεις αἶτει καὶ λάμβανε. ὅτι γὰρ ἂν πείθῃς ἐμέ, ἔσται
σοι. καὶ τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ, ὡς πρὸς βασι-
λέα τῆς Ἀσίας πέμπε, μὴ δὲ ἐξ ἴσου ἐπίστελλε, ἀλλ' ὡς
κυρίῳ ὄντι πάντων τῶν σῶν φράζε, εἰ τοῦ δέῃ· εἰ δὲ μή,
ἐγὼ βουλευσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικοῦντος. εἰ δ' ἀντιλέγεις
περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς
καὶ μὴ φεῦγε, ὡς ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορευσομαι, οὐδ' ἂν ἦς.

[Περίληψις τῶν κεφ. 15--24:]

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος διευθύνεται κατὰ
τῆς Φοινίκης, τὴν ὁποίαν καθυποτάσσει ἄνευ μάχης πλὴν τῆς
Τύρου, ἣ ὁποία μόνη ἐκ τῶν Φοινικικῶν πόλεων ἠρνήθη νὰ
ὑποταχθῇ· διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορ-
κεῖ· μετὰ ἐπτόμηνον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην].

ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν
Δαρεῖον ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν
προτάσεις περὶ εἰρήνης.

(Κεφ. 25)

25. Ἐτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου Ἀ-
λεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγ-
γέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς

γυναικὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρ-
 ρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ
 ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀλεξάνδρου εἶναι·
 ἀγαγόμενον δὲ γυναῖκα τὴν Δαρείου παῖδα Ἀλέξανδρον
 φίλον τε εἶναι Δαρεῖω καὶ ξύμμαχον καὶ τούτων ἐν τῷ ξυλ- 2
 λόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγου-
 σιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος ὢν ἐπὶ
 τούτοις ἠγάπησεν καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω
 κινδυνεύειν· Ἀλέξανδρον δὲ Παρμενίωνι ἀποκρίνασθαι, ὅτι
 καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ
 Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρεῖω, ἅπερ δὴ καὶ ἀπε-
 κρίνατο. ἔφη γὰρ οὔτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρείου οὔτε 3
 τῆς χώρας λαβεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τὰ τε
 χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυ-
 ναῖκα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρείου παῖδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ
 διδόντος Δαρείου· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἦκειν, εἴ τι εὑρέσθαι
 ἐθέλοι φιλόανθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος
 τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐν πα-
 ρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περίληψις τῶν κεφ. 26—27 :

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἡ ὁποία
 μόνη ἐξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προσ-
 χωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ χρη-
 σιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν ὄρμητήριον].

[Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7) :

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν
 ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδεμίαν εὐρῶν ἀντίστασιν· εἰσελθὼν δὲ εἰς
 τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς τὸν θεὸν
 τῶν Αἰγυπτίων Ἄπιν καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνι-
 κούς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλέει εἰς Κάνωβον· ἐνταῦθα εἰς

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

λωρίδα γῆς, διαχωρίζουσαν τὴν λίμνην Μαρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κτίζει πόλιν, ὀνομασθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρήμῳ μαντεῖον τοῦ θεοῦ Ἄμμωνος καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἠθέληεν, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέχεται ἐπικουρίας ἀποσταλείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπιστρέφει ἔπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ Θαψάκου καταδιώκων τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Εὐφράτην· τοῦτον διαβὰς μανθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ πολυάριθμον στρατὸν ἐστρατοπέδευεν ἐν Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτοικοι ἐξεληθόντες μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν· ἐκ τῆς Βαβυλῶνος πορεύεται πρὸς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα εὐρίσκει ἀπείρους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἀρπαγέντας ἕξ Ἀθηνῶν χαλκοῦς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τοὺς ὁποίους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὄρεινῆς χώρας τῶν Οὐξίων (ΒΑ. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περσῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν Περσέπολιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀνάκτορα πυρπολεῖ· ἐκ Περσεπόλεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν δὲ ὅτι ὁ σατράπης τῆς Βακτριανῆς Βῆσσος εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Δαρεῖον σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου. Ὁ Βῆσσος θεωρῶν τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν θανασίμως καὶ ἀφήσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγὴν του· ὁ Ἀλέξανδρος φθάσας εὐρίσκει τὸν Δαρεῖον νεκρόν. Καταβαλὼν ἔπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Ὑρκανίους καὶ Παρθυαίους εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρείαν χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστάν) καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Φιλώτας, ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενίωνος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρουσεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγεληθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν γηραιὸν Παρμενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβὰς τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον εἰσβάλλει εἰς τὴν

Βακτριανήν, τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης· διαβὰς δὲ τὸν Ὄξον καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σογδιανὴν συλλαμβάνει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάναϊν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἰαξάρην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκυθὰς. Τότε ἐφόνευσεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλείτον, διότι οὗτος περιελθὼν εἰς κατάστασιν μέθης ὠμίλησε μετὰ πολλῆς ἀνθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σογδιανὴν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παρατακηνῶν, τοὺς ὁλοίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβὰς τὸν Παραπάμισον κατέρχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς τὸν Κωφῆνα ποταμὸν βαδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὑδάσπου πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πώρου νικᾷ αὐτόν· ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβὰς τοὺς ποταμοὺς Ἀκεσίην καὶ Ὑδροάτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφασιν ποταμόν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶταί του ἀρνοῦνται νὰ προχωρήσουν περαιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· κατὰ τὸν κατίπλου καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μολλοῦς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδρωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατὰ Αὐγουστιον τοῦ 325 π. Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὀρειτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Γαδρωσίαν. Ἀλλ' ἡ πορεία διὰ τῆς ξηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμώδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος ἀπώλεσθη. Ἐξηντηλημένοι ὑπὸ τῆς πείνης, τῆς δίψης καὶ τῶν νόσων, καταπεπονημένοι, ὀακένδυτοι, φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο ὅλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὀρειτῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Γαδρωσίας, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ταλαιπωρη-

μένους στρατιώτας τον. Μετά ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου. Ἐκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἑφαιστίωνα μετὰ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον τοῦ Κύρου τοῦ μεγάλου· τοῦτον δ' εὐρὸν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἐκ Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σούσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ περσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Λαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστὸν του φίλον Ἑφαιστίωνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Λαρείου, τὴν Δρύπετιν· προικίζει 80 ἄλλας ἐγκρίτους Περσίδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον συζύγους οἱ στρατηγοὶ του· ὡσαύτως δίδει πλουσίας δωρεὰς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφευθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσίων δώρων καὶ στεφάνων τιμᾷ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας ὀπλίσας αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα καὶ ὀνομάσας Ἐπιγόνους. Ἐκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Εὐλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὀπιν. Ἐνταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτοὺς ὅτι τοὺς κατασταθέντας ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἕνεκα τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κακουχιῶν θ' ἀπολύσῃ καὶ θὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα ἀνταμείβων αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὕβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦσαν δυσηρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλ. Περσῶν καὶ τὴν ἐξόπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Ἀλέξανδρος ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπενθυμίζει ὅσα αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ του ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποχωρεῖ εἰς τὸ ἐν Ὀπιδι ἀνάκτορα, συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς

τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἔξ αὐτῶν ὀνομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται πρὸς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ διακρῶν ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὕτως συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουσι τὴν συμφιλίωσιν. Εὐθὺς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, ἐκουσίως δέχονται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα· εἰς τούτους ὁ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὡς δῶρον δὲ ἀνὰ ἓν τάλαντον· ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστόν του Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὠπίδος ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικῶν καὶ γυμνικῶν καὶ συμπόσια· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης ὁ ἐπιστήθιος φίλος του Ἡφαιστίων καὶ ὁ θάνατος τούτου παρὰ πολὺν λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν ὄρειων καὶ ληστροικῶν Κορσασίων καὶ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται προσηβείας ἔξ ὄλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώνουσι αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν ᾧ δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκεύαζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας, μετὰ θυσίαν καὶ εὐωχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π. Χ.].

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέρχομαι πορεύομαι. — *στρατιά* ἔκστρατεία. — *ἐξηγοῦμαι* τινος προηγοῦμαι, εἶμαι ἡγεμών τινος. — *νεωτερίζω* τι ἐπιχειροῦ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός. — *ἄττα* = *τινά*. — *ἔφοδος* ἐμφάνισις. — *ἐς τιμὴν συγχωρῶ* τινι τιμητικῶς παραχωρῶ εἰς τινα. — *στόλος* ἔκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3-4. *ἐξελαύνω ἐφ' Ἑλλησπόντου* ἔξορμῶ, ἔξικινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ. — *ἐπιτρέπω* τινί τι ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχείρισίν τινος. — *στόλος* πορεία. — *παραμείβω τὸ Πάγγαιον τὴν (ὄδον) ὡς ἐπ' Ἀβδηρα* παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὄδον τὴν φέρουσαν εἰς Ἀβδ. — *ἐπὶ θαλάσῃ ὀκισμένος* παραθαλάσσιος. — *ἐνθεν* = *ἐντεῦθεν*. — *εὐπετῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἐξόρμησις* ἐκκίνησις. — *ἄμ' Ἀγαμ.* μετὰ τοῦ Ἀγαμ. — *ὁ νοῦς* ὁ σκοπός. — *οἷ* = *αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.). — *Πρωτεσίλαος* ἦρωσ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας· πρῶτος ἀποβιβάσθεις εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτοροῦ.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵππικόν. — *κατᾶραι* τοῦ *καταίρω* καταπλέω. — *ὁ λόγος κατέχει* ἢ παρὰδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν ὁ *πλειῶν λόγος κατέχει* ἢ κοινὴ παρὰδοσις ἐπικρατεῖ. — *στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς. — *διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι. — *σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου). — *πόντιος* θάλασσα.

§ 7. *στέλλομαι* ἔξικινῶ, ἐκπλέω. — *ἀναθεῖναι* τοῦ *ἀνατίθημι* ἀφιερῶν. — *καθελεῖν* τοῦ *καθαίρω* καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω. — *ἔργον* πόλεμος. — *Ἐρκεῖος* διότι εἶχεν εἰς τὸ *ἔρκος*, τὸ προαύλιον, βωμὸν ὡς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας. — *μῆνιν τῷ γένει* τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ γένους. — *παραιτοῦμαι* ζητῶ ν' ἀποτρέψω. — *Νεοπτολέμω...*, ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀ-

χιλλέως, εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πηρίαμον παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός. — ὁ δὲ ἐς αὐτὸν καθῆκε (τοῦ καθήκω) τὸ ὄποϊον, ὡς γνωστόν, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Ἄλεξ. κατήχεται· ὁ Ἄλέξ. πρὸς μητρὸς κατήχεται ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὄποϊον ἀνήκον καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. ἐπὶ τούτῳ μετὰ τούτων. — ἐπιχώριοι ἐγχώριοι. — ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην διὰ τὴν δόξαν του (ἵνα δοξασιῇ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 6—7. δύναμις στρατός. — παραμείβω παρέχομαι — ὄρων = ὄρέων. — τὰ Ἰδαῖα ὄρη τὸ ὄρος Ἴδη. — ἐκδίδοι = ἐκδίδωσι· ἐκδίδωμι ἐκβάλλω. — σκοποὶ πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατοπτευσιν. — αὐτῶ ὑπ' αὐτοῦ. — τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν ἴλην τοῦ βαρέος ἵππικου· ἐν τῷ βαρεῖ ἵππικῷ τὴν πρώτην τάξιν εἶχον οἱ ἵππεις οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι ἐταῖροι (οἱ ἐταῖροι ἵππεις, ἢ ἵππος ἢ ἐταιρικὴ, ἢ τῶν ἐταίρων ἵππος)· οὗτοι διηροῦντο εἰς ὀκτὼ συνήθως ἴλας· ἐκάστη ἴλη εἶχεν 150—300 ἄνδρας. — πρόδρομοι οἱ ἑλαφρῶς ὀπλισμένοι ἵππεις. — πάροδος διέλευσις. — ἐνδίδομαι πρὸς τινος παραδίδομαι ὑπὸ τινος.

§ 8—10. ὑπαρχος ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατραπίου, ὁ ὑποσατραπίης. — ὑπὲρ = περὶ. — τὰ παρόντια ἢ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων. — διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρὸς τινα διακινδυνεύω μαχόμενος πρὸς τινα. — περιέιμι τινός τινι εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τι. — προέρχομαι ὑποχωρῶ. — χιλὸς χόρτος. — σύλλογος συνέλευσις. — περιορῶ ἐπιτρέπω. — οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι οἱ ὑπήκοοί τινος. — Ἀρσίτη = τῇ Ἀρσίτου γνώμῃ. — τριβὴ βραδύτης ἀναβολή. — τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὐνεκα ἵνα διατηρῇ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1—2. οἱ προκατασκευσόμενοι ἐκεῖνοι, οἱ ὄποιοι ἐμέλλον νὰ κατοπτεύσουν (προηγουμένως). — σαρισσοφόροι οἱ φέροντες σάρισσαν, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14—16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἑλαφρότερον τῶν ἵππέων. — ἐφεστάναι ὅτι εἶχον σταθῆ.

§ 3—5. ὡς ἔχομεν ὅπως εὐρίσκομεθα (δηλ. συντεταγμένοι).
 —λείπομαι τινός τινι εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερός) τινος κατὰ
 τι. —αὐλίζομαι στρατοπεδεύω. —ταύτη ἔνεκα τούτου. —παρέ-
 χει (ἀπρός.) εἶναι δυνατόν. —ἔωθεν ἀπὸ προΐας, τὸ προΐ.—
 διαβάλλω τὸν πόρον διαπερῶ τὸν ποταμόν. —ὑποφθάνω προ-
 λαμβάνω. —μοι δοκοῦμεν=δοκῶ. —ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ ἀρ-
 χίζω τὴν μάχην. —ἐν μετώπῳ=ἐπὶ φάλαγγος ἢ ἐν φάλαγγι
 ἐν ἐκτεταμένῃ γραμμῇ. —εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν)=τινὲς αὐ-
 τῶν (δηλ. τῶν ὀχθῶν) εἰσι. —κατὰ κέρας ἐν μικρῷ σειρῶ
 (ἀντίθ. τοῦ ἐν μετώπῳ). —ἥπερ ἀσθενέστατον (δηλ. ἐστὶ)
 ὅπου ἡ παρατάξις ἡμῶν εἶναι ἀσθενεστάτη, ἐν ἣ παρατάξει ἡμεῖς
 εἴμεθα ἀσθενέστατοι. —ἐκβαίνουσιν (ἡμῖν) ἐπικείσονται ἐὰν
 ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθοῦν καθ' ἡμῶν. —σφάλμα ἀτύχημα. —
 ἐς τὰ παρόντα=ἐν τῷ παρόντι. —χαλεπὸς ἐπιζήμιος. —κρί-
 σις ἔκβασις. —σφαλερὸς ἐπικίνδυνος.

§ 6—7. ἐκφανρίζω ἐξευτελίζω, περιφρονητικῶς ὀνομάζω. —
 εἴργω ἐμποδίζω. —ὡς ἔχομεν ἄνευ ἀναβολῆς, εὐθύς. —πρὸς
 Μακεδ. τῆς δόξης=πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ. ἀροῦζον
 εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. —δξύτης ὀρμητικότης. —ποιοῦμαι=
 ἡγοῦμαι. —τοῦ σφῶν δέους τοῦ φόβου των (πρὸς ἡμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. ἡγοῦμαι ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. —παράγω προ-
 χωρῶ. —προετάχθησαν τοῦ δεξιοῦ ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον
 δεξιὸν κέρας —τοὺς ἐταίρους τοὺς ἰππέας ἰδ. σελ. 64. —ἐπι-
 τάττομαι τινι τάσσομαι πλησίον τινός. —ἔχομαι τινος εἶμαι
 πλησίον τινός. —οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐταίρων σῶμα ἑλαφροῦ
 πεζικοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. —
 ἐπὶ τούτοις (δηλ. ἐτάχθη) πλησίον τούτων... —ἡ φάλαγξ=
 ἡ τάξις τὸ τάγμα. —ἐπὶ δὲ πλησίον δέ. —ἡ Φιλίππου, τοῦ υἱοῦ
 τοῦ Μαχάτα. —ἔστ' ἐπὶ τι μέχρι τινός. —τάξις παρατάξις.

§ 4. ἀποδέω ὑπολείπομαι. —παρατείνω τῷ ποταμῷ πα-
 ρατάσσω κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. —ὑπερδέξιος ὑπερῦψηλος. —
 τὰ χωρία τὸ ἔδαφος. —ἡ ταύτη ὅπου... ἐκεῖ. —ἡ ξὺν ἐκπλή-
 ξει θεραπεία ἢ μετὰ σεβασμοῦ πρόθυμος ὑπηρεσία —κατὰ
 ἀπέναντι. —ἐπέχω ἔχω θέσιν, εὐρίσκομαι. —ἐπέταξαν τῇ ὀχθῇ
 παρῆταξαν παρὰ τὴν ὀχθῆν.

§ 5—7. ἄκρον ὄχθη.—ὕπὸ τοῦ ὀκνεῖν ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο. —τὸ μέλλον ἢ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος).—ἐγκελεύομαι τινι προτρέπω τινά.—ἀγαθὸς ἀνδρεῖος.—καὶ μὴν καὶ μάλιστα.—προεβάλλω εἰσέροχομαι (ρίπτομαι) πρῶτος.—ἡγεμονία ἢ πρώτη θέσις, τὴν ὁποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἡμέραν.—ὕπὸ σαλπύγγων ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπύγγων.—Ἐννάλιος θεὸς τοῦ πολέμου.—παρτείνω ἐκτείνω.—ἧ παρεῖλκε τὸ ῥέυμα κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ῥεύματος.—κατὰ κέρας ἐκ τῶν πλαγίων.—προσπίπτω τινὶ ἐπιπίπτω κατὰ τινος.—ἀνυστὸν δυνατὸν.—τῇ φάλαγγι=ἐν μετώπῳ (κεφ. 13, § 14).—προσμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.

Κεφ. 15.

§ 1—2. προσέχω πλησιάζω.—καὶ αὐτοί, δηλ. ἐπέχοντες τεταγμένοι ὄντες.—βάλλω ῥίπτω ἀκόντια.—ἐξ ὑπερδεξίου ἐξ ὑψηλῶν θέσεων.—χθαμαλὸς χαμηλὸς ἦν ὠθισμὸς τῶν ἱππέων=ἔωθοῦντο οἱ ἱππεῖς (τῶν δύο στρατῶν).—τῶν μὲν...τῶν δὲ (δηλ. πειρωμένων)=ὅτι (αἰτιολ.) ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαίνειν...οἱ δὲ εἴργειν...—παλτῶν ἄφεις (ἦν)=ἀφίετο παλτά· παλτὸν ἀκόντιον.—ξυστὸν δόρυ.—ἐξ οὐ βεβαίου ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ὡς ὄντος τούτου λασπώδους καὶ ὀλισθηροῦ).—οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ...=οἱ δὲ Π. οὐκ ἔκακοπάθουν μαχόμενοι ἐξ...—ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτους ἀκόμη.—κινδυνεύω μάλομαι.

§ 3—5. ξεμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.—ἀποκλίνω καταφεύγω.—πελάζω πλησιάζω.—ἅμα οἷ=μεθ' ἑαυτοῦ.—ἴνα ὅπου.—τὸ πᾶν σίτφος τὸ πυκνότερον πλῆθος.—ξυνειστήκει εἶχε συναφθῆ.—ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἢ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης.—τι ἐφκει ὁμοίαζε κάπως.—ξυνέχομαι συνωθοῦμαι.—οἱ μὲν...οἱ δέ, δηλ. πειρῶμενοι.—ἐξῶσαι τοῦ ἐξωθῶ.—ἐς ἅπαν παντελῶς.—βιάζομαι τινά βιαίως ἐξωθῶ τινά.—κρανέϊνος κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κρανεῖας.

§ 6. ἔνθα δὴ τότε ἀκριβῶς.—ἀναβολεὺς ὁ ὑποβοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ εἰς ἵππον.—πονοῦμαι μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι.—κεκλασμένος τοῦ κλῶμαι θραύομαι.—οὐκ ἀφανῶς γενναίως.

§ 7—8. *καὶ ὅς καὶ οὗτος*.—*προϊππεύω* ἔφιππος προχωρῶ. —*ἐπάγω ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἱππέων* ἄγω τοὺς ἱππεῖς ἐν σφηνοειδεῖ παρατάξει. —*ἐξελαύνω* ἐξορμῶ. —*παίω* κτυπῶ. —*καταβάλλει* ὄπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου).—*Ῥοισάκης* ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου. —*κοπὶς* ξίφος καμπύλον. —*τὴν πληγὴν ἔσχε* τὸ κτύπημα (τῆς κοπίδος) ἔσταμάτησε, ἔματαιώσε. —*ἀνετέτατο* εἶχεν ὑψώσει —*ἐπεκβαίνω* ἐξέρχομαι κατόπιν. —*ἀεὶ* συνεχῶς. —*προχωρεῖ* εἶναι δυνατόν. — *προσγίγνομαι* τι ἐνοῦμαι μετὰ τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. *ἐγκλίνω* ὑποχωρῶ. — *προκινδυνεύω* μάχομαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ. — *ἐνδίδωμι* = *ἐγκλίνω*. — *παραρρήγγνυμαι* ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως).—*τὰ ἐφ' ἑκάτερα* ἀμφοτέραι αἱ πτέρυγες. — *καρτερὰ* γενική.

§ 2—3. *ἐκτρέπομαι ἐπὶ τινα* στρέφομαι κατὰ τινος. —*ἐκπλήξει τοῦ παραλόγου* ἐξ ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον (τόλημα τῶν Μ.).—*βέβαιος λογισμὸς* ἀσφαλῆς ὑπολογισμὸς, σταθερὰ ἀπόφασις — *πάντη* ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. — *ἐν μέσῳ* .. *αὐτοὺς* αὐτοὺς συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ. — *δι' ὀλίγου* ἐντὸς ὀλίγου χρόνου — *ὅτι μὴ* = *εἰ μὴ* ἐκτὸς ἑάν. — *πταῖσμα* ἦτα.

§ 4—5. *εἰκὼν* ἀνδριάς. — *Δῖον* πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου· ἐνταῦθα ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Μακεδόνων βασιλέων. — *Δύσιππος* ἐπιφανὴς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π. Χ.). — *Ἀλέξανδρον ἐποίει ἀνδριάντας* τοῦ Ἀλεξ. κατεσκευάζε. — *προκριθεῖς* προτιμηθεῖς. — *κόσμος* τιμαὶ (στρατιωτικάι). — *ἀτέλεια τῶν κατὰ τὴν χώραν (γίγνομένων)* ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν γεωργικῶν προϊόντων. — *λειτουργία τῷ σώματι* σωματικὴ ὑπηρεσία, ἀγγαρεία. *εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις* ἐκάστῳν συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστῳν. — *ἐπέρχομαι* ἐπισκέπτομαι. — *παρασχὼν οἱ* ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ. εἰς ἕκαστον τῶν τετρομένων).

§ 6—7. *δήσας ἐν πέδαις* δέσας δὲ χειροπέδας. — *ἐργάζεσθαι*, δηλ. *τὴν γῆν*. — *παρὰ τὰ δόξαντα κοινῇ τοῖς Ἑλλησι* ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλ. (ἐν Κορίνθῳ). — *ἀνάθημα* ἀφιέρωμα. — *ἐν πόλει* ἐν τῇ ἀκροπόλει.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. 3.

§ 1. *παρέρχομαι* φθάνω, εἰσέρχομαι. — *ἄκρα* ἀκρόπολις. — *ἵνα* ὅπου. — *Γόρδιος* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας. — *ζυγὸς* τὸ ξύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ *ὄυμοῦ* (τοῦ μακροῦ ξύλου τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2—3. *λόγος πολὺς κατεῖχεν* ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδεδομένη. — *πρόσχωρος* γείτων. — *ἀμαξεύω* ἀμαξηλατῶ, διευθύνω ἄμαξαν. — *ἀρω* (-όω) ἀροτριῶ. — *βουλυτὸς* ἑσπέρα. — *ὄψις* θέαμα, ἐμφάνισις. — *κοινῶ* ἀνακοινώνω. — *ὑπὲρ τοῦ θεοῦ* περὶ τοῦ θεοῦ τούτου σημείου. — *Τελμισσεῖς* κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας. — *σοφὸς, ἐξηγεῖσθαι* ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ ἐξηγῇ. — *ἀπὸ γένους* ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς. — *μαντεία* μαντικὴ τέχνη.

§ 4. *προσάγω τινὶ* πλησιάζω τινά. — *ὅπως οἱ... ἔσχε* πῶς συνέβη εἰς αὐτόν. — *ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι* ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας. — *ὑποτίθεμαι* ὑποδεικνύω. — *ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμφῳ τινὶ* νυμφεύομαι τινά.

§ 5—6. *καλὸς ὥραϊος*. — *στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι* = *στασιάζειν ἀλλήλοις*. — *ἐπιστήναι* ὅτι παρουσιάσθη. — *ξυμβalόντες τὸ μαντεῖον* ἀφ' οὗ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρησμὸν (καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης). — *φράζω* λέγω, ὑποδεικνύω. — *χαριστήριον (δῶρον)* ὡς εὐχαριστήριον. — *ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ αἵετοῦ* διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτόν) τὸν αἵετόν. — *μυθεύεται* λέγεται. — *χορῆναι* ὅτι πεπωμένον ἦτο.

§ 7—8. *ἀπόρως ἔχω* ἀπορῶ, δὲν δύναμαι. — *περιορῶ* ἀφήνω. — *μὴ ἐργάσεται* μήπως προξενήσῃ. — *κίνησις* ἐρεθισμός, κακὴ ἐντύπωσις. — *Ἀριστόβουλος* συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἀλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον. — *ἐξελόντα* ἀφ' οὗ ἀφήρεσε. — *ἔστωρ* πασσαλίσκος. — *τύλος* ξύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ ἄκρον. — *διαβάλλομαι* διαπερῶμαι. — *διαμπὰξ* πέρα-πέρα. — *ξυνέχω* συγκρατῶ. — *δ' οὖν* πάντως ὅμως. — *ἀπραλλάττομαι ἀπό τινος* καταλείπω τι. — *ὡς τοῦ λογίου* ξυμβεβηκότος μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ χρησμὸς εἶχεν ἐκπληρωθῆ. — *σέλας* λάμ-

ψις, ἀστραπή. — ἐπισημαίνω ἐπιβεβαιώνω. — ἐπὶ τούτοις ἔνεκα τούτων. — φαίνω φανερόνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. ῥίπτω ῥίπτω τὸν ἑαυτὸν μου, ῥίπτομαι. — νήχομαι κοῦνμβῶ. — καύματι ἔχομαι ὑπὸ ζέστης κατέχομαι. — οἷα ἀνισχουσῶν τῶν πηγῶν οἱ ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει — θέρμη πυρετός. — ξυνόντα φίλον, ἀκόλουθον. — τὰ ἀμφὶ ἰατρικὴν εἰς τὰ ἰατρικὰ ζητήματα. — ἐς τὰ μάλιστα πιστεύομαι ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης. — ἀδόκιμος ἄσημος, ἀφανής. — καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ παρέχω εἷς τινα καθαριστικὸν φάρμακον.

§ 9—11. κύλιξ ποτήριον — ὁμοῦ συγχρόνως. — ἔνδηλος καταφανής. — καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχεν. — ἐπαγγέλλομαι ὑπόσχομαι. — ραίζω καλύτερεύω. — βέβαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ὑποψίαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν. — ἐρρωμένος θαυραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. παρακαλῶ προτρέπω. — ἐκ τῶν ἤδη κενινδυνευμένων σφίσι καλῶς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγῶνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπ' αὐτῶν ἐνδόξως. — στρατηγεῖ διεθύνει τὸν ἀγῶνα. — ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος. — καθείργνυμι ἐγκλείω. — ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σόχων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Δαρκεῖος, εἰς τὴν στενὴν παρᾶλιον πεδιάδα τοῦ Πινάρου, ἔνθα νῦν ἦτο ἔστρατοπεδευμένος. — ἴνα ὄπλον. — ξύμμετρον χωρίον κατάλληλος τοποθεσία. — ἀρχεῖος ἀρχηστὸς, ἀνωφελής. — παραπλήσιος ὅμοιος.

§ 4—5. τρυφῶσι (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τρυφηλόν, μαλθακόν. — ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — ἐς χεῖρας ἦκω συμπλέκομαι. — ξὺν σφίσι = σὺν ἑαυτοῖς (τοῖς Μακεδ.). — ἄπονος ὀκνηρός. — μαλακὸς μαλθακός. — ἐπὶ δὲ πρὸς τούτοις δέ. — ἀντιστρατηγῶ τινι ὡς στρατηγὸς εἶμαι παρατεταγμένος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι.—ἐπεξήει διηγεῖτο, ἔλεγε.—κρατῶ νικῶ.—ὅτι περ ὄφελός (ἔστι) τοὺς ἀρίστους, τὸ ἄνθος.—ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα.—ὅτι μὴ εἰ μὴ.—ἐπὶ τούτοις μετὰ ταῦτα — τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένα αἱ μέχοι τοῦδε πεπραγμένοι ἀπὸ κοινοῦ λαμπροὶ πράξεις.—καὶ εἰ ἴη τῷ ἰδίᾳ τι διαπραπὲς ἐς κάλλος τετολημημένον (ἦν) καὶ ἂν μάλιστα ὑπὸ τινος ἀτομικῶς εἶχε διαπραχθῆ τολημηρόν τι ἔργον ἔξοχον καὶ ἔνδοξον.—ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολημήματος).—ἀνακαλῶ προσφωνῶ.—τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον τὸ ὑποκίνδυνον αὐτοῦ.—ὡς ἀνεπαχθέσιατα χωρὶς διόλου νὰ καταστῆ ὀχλήρως (διὰ τῆς μεγαλαυχίας του) ἐπομένως : τὰ μάλιστα μετριοφρόνως.

§ 8—9. ἅμα Ξεν.=σὺν Ξεν.—ἐς μνήμην ἐλθεῖν=ἀναμνησθῆναι.—οὐδέν τι σφίσιν ἐπεικότες ἐν ᾧ οὐδὲ ὅλως ὁμοίαζον (ἠδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.)—ἀξίωσις ἀξία.—ὅτι μὴ ἐκτός.—αὐτοσχεδιάζομαι ἐκ τοῦ προχειροῦ παρασκευάζομαι.—κατιόντων τοῦ κατέρχομαι ἐπιστρέφω.—ἐπιγίγνομαι τινι ἐπιπίπτω κατὰ τινος, προσβάλλω τινά.—ἐπῆλθον διῆλθον.—ὅσα τ' ἄλλα . . . εἰκός (ἔστι), δηλ. ἐπεδείκνυε καὶ ὅσα ἄλλα . . . πρόπον εἶναι . . . ἀνέφερε.—ἐν τῷ τοιῷδε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει.—πρὸ τῶν κινδύνων πρὸ τῆς μάχης.—παράκλησις παρόρησις.—ἄλλος ἄλλοθεν πανταχόθεν.—δεξιοῦμαι χαιρετίζω λαυβιάω τὴν δεξιάν.—τῷ λόγῳ ἐπαίροντες διὰ τῆς παρορησέως τῶν ἐξάπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. ἐπανῆκεν εἰς τὸ στρατόπεδον.—παρελθόντα=εἰσελθόντα.—ἐξηρημένη ἦν αὐτῷ ὡς ἐξαιρετὸν δῶρον εἶχε δοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.).—πυθέσθαι ὅτι ἠρώτησεν.—οὔτινες (εἰσι)=τίνες εἰσίν.—ἀνθ' ὅτου ἔνεκα τίνος — καὶ τινα ἐξαγγεῖλαι καὶ ὅτι ἀπεκρίθη τις.—κάνδυσ μανδύας.—ὡς ἐπὶ τεθνεῶσι Δαρ. νομίζουσαι ὅτι ὁ Δαρ. ἔχει φονευθῆ.—ἀνοιμῶζω θρηνῶ μεγαλοφώνως.

§ 5. ἐντέλλομαι παραγγέλλω.—φράζω=; (κεφ. 3, § 6).—θεραπεία βασιλική οἱ βασιλικοὶ θεράποντες, οἱ αὐλικοί.—ξυγ-

χωρῶ παραχωρῶ. — *κόσμος* τιμαὶ (βασιλικαί). — *κατ' ἐχθραν* ἔνεκα προσωπικῆς ἐχθρας. — *γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον* — *πολεμῆσαι αὐτόν*. — *ἀρχή* κυριαρχία. — *διαπεπολέμηται ἐννόμως* ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — *Πτολεμαῖος* στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.

§ 6—7. *λόγος ἔχει* = *λόγος κατέχει* (I, 11, § 6). — *ἀμφιγνοῶ* εὐρίσκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — *ὅστις αὐτοῖν εἶη* = *τίς αὐτῶν ἦν*. — *ἐστάλθαι* τοῦ *στέλλομαι* στολίζομαι. — *μείζων* ὑψηλότερος. — *καταιδουμαί τινι* καταντροπιάζομαι διὰ τι. — *διαμαρτία* πλάνη, λάθος.

§ 8. *πάντη* κατὰ πάντα, ὅλως. — *ἀναγράφω* ἐκθέτω, ἀναφέρω. — *κατοίκικτις* οἶκος. *πίστις* ἐμπιστοσύνη. — *πιθανὸς* πιστευτός, ἱκανός. — *ὡς ἂν πράξας καὶ εἰπὼν* ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἴπῃ. — *καὶ ἐπὶ τῷδε* ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἀπὸ γλώσσης* προφορικῶς. — *Ἀρταξέρξην* τὸν Ὄζον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 362—339 π. X. — *ἤρξεν ἀδικίας* ἀποστείλας τῷ 336 π. X. τὸν Ἀιταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — *ἐξ οὗ (χρόνου)* ἀφ' οὔτου. — *ἄχαρις* δυσάρεστος, κακός. — *ἀμύνω* βοηθῶ. — *ἀνασώζω τὴν ἀρχὴν* κινδυνεῦον τὸ κράτος σώζω. — *τω=τινί*. — *ὑπὲρ* περί. — *τὰ πιστὰ* αἱ ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. — *ὑπὲρ Ἀλεξ.* ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 4—6. *ἀντιγράφω* ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — *ὑπαρξάντων*, δηλ. *τῆς ἐχθρας* ὑπάρχω κάμνω ἀρχήν. — *Πέρινθος* πόλις τῆς Θράκης εἰς τὴν Προποντίδα πολιορκηθεῖσα τῷ 341 π. X. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοηθείας τῶν Περσῶν. — *τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος* ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. X. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων του καλουμένου Πausανίου. — *συνετάξατε* ἐβάλατε — *κομπάζω* διακηρύττω καυχώμαι. — *Βαγῶας* Αἰγύπτιος δηλητηριώσας τὸν Ἀρταξέρξην τοῦ ὁποίου ἦτο αὐλικός, καὶ ἀναβίβασας εἰς τὸν θρόνον

τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπιν καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φίλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πῆ δηλητήριον. — **οὐδὲ δικαίως** διότι ὁ υἱὸς τοῦ Ἄρταξ. καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρσου Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — **οὐκ ἐπιτήδειος** ἐχθρικός.

§ 7—9. **ἤκε** ἐγκλ. προσκ. — **ἐξ ἴσου ἐπιστέλλω** ὡς ἴσος πρὸς ἴσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — **εἰ τοῦ δέη** ἂν ἔχῃς ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἐν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — **τάλαντον** ποσὸν χρημάτων 6.000 ἀττικῶν δραχμῶν. — **ἄγομαι γυναῖκα** νυμφεύομαι. — **ἀπαγγέλλω** ἀνακοινώνω. — **ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον** με τούτους τοὺς ὄρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — **ἀγαπῶ** μένω εὐχαριστημένος. — **ξύμβασις** συνεννόησις. — **ἀπογιγνώσκω** ἐγκαταλείπω, ἀφήνω.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σελ.

1. Βίος Ἀρριανοῦ	7
2. Ἀρριανοῦ Ἀνάβασις Ἀλεξιάνδρου	7

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ (Κεφ. 1)	9
Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξιάνδρου εἰς Ἀσίαν (Κεφ. 11—12)	9
Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (Κεφ. 13—16)	12
Περίληψις τῶν κεφ. 17—29	18

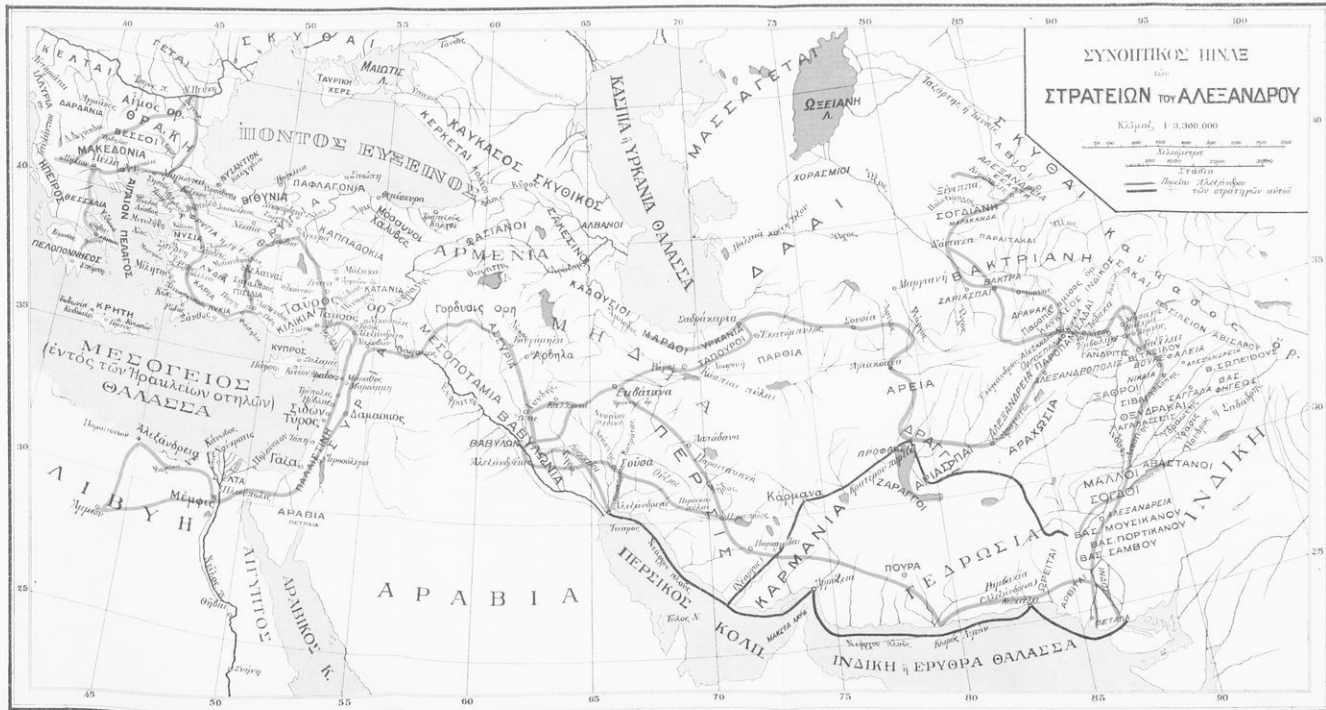
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ (Κεφ. 3)	19
Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4	20
Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος (Κεφ. 4)	21
Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2)	22
Γ'. Προσλαλιά τοῦ Ἀλεξιάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγοὺς πρὸ τῆς ἐν Ἰσοφῷ μάχης (Κεφ. 7)	22
Περίληψις τοῦ Κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 2)	24
Δ'. Διαγωγή τῶν Ἀλεξιάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λα- ρείου (Κεφ. 12).	25
Περίληψις τοῦ κεφ. 13.	26
Ε'. Ἐπιστολαὶ Λαρείου καὶ Ἀλεξιάνδρου (Κεφ. 14).	27
Περίληψις τῶν κεφ. 15—24	28

ΣΤ'. Απόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης (Κεφ. 25)	Σελ. 28
Περίληψις τῶν κεφ. 26—27	29
Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7)	29
Σημειώσεις	37

ΕΙΚΟΝΕΣ

1. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.	3
2. Ὁ Ἑλλησποντος καὶ τὰ πέριξ	11
Συνοπτικὸς πίναξ τῶν στρατειῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου	

Ἀπὸ Β. Παπαχρηστάκη Ἄθηναι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἰουλίου 1931

ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 34942

Πρὸς

τὸν ἐκδοτικὸν Οἶκον Ἰωάννου Δ. Κολλάρου καὶ Σίας

Ἀνακοινοῦμεν ἡμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταριθμοῦ προάξεως ἐκδοθείσης τὴν 10 Ἰουλίου ε. ἔ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ἡμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. Κυρ. Κοσμᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀρριανοῦ καὶ τῶν νεκρικῶν διαλόγων τοῦ Δουκιανοῦ* διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν γυμνασίων καὶ τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων, διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σχολικῶν ἔτος 1931—1932 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθῶν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶν αἱ τροποποιήσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογικῆς τῆς ἐκδόσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἄρθρον Βον τοῦ Π. Διατάγματος

*«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων
διδασκτικῶν βιβλίων».*

Τὰ διδασκτικὰ βιβλία τὰ πολλαπλάσια μιζράν τοῦ τόλου τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιτροπέται νὰ πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἀνεῦ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅταν ἔτι τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ βιβλίου ἐκτυπῶνται τὰ ἀριθμὰ ἀρραθῶν τῆς